

Προικοσύμφωνον τῆς 13 Ἀπριλίου 1760—Ἐξ ἀντιγράφου Κ. Κανελλάκη ἐκ πώδης ἀδήλου χωρίου τῆς Χίου. [Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, Ἀρχεῖον Ἰστορικοῦ Λεξικοῦ (Ἀρχεῖα τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Φιλολογικοῦ Συλλόγου, ἀριθ. 4375)].

+ *K(ύρι)ε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς διητὸν καὶ τὸ πάρὸν συνάλλαγμα εὐλόγησον.* Κωνσταντῆς τὸ ἐπίκλητον *Μαλαγκούνιν* ἔχοντας θυγατέραν δνόματι (*sic*) ἡλικίᾳ δνόματι *Ἄγγεροῦν*, θέλοντας σεζεῦξαι αὐτὴν ἀνδρὶ νομίμῳ καὶ καθολικῷ μετὰ τὸν νιὸν τοῦ *Σίδερη Λεμονιάδιν*, ὁ ἐκ τοῦ χωρίου *Χαρκείος*, δνόματι *Σταμάτιον*, παρόντος καὶ στέργοντος, καὶ ἀποδεχομένων ἵνα τὸ παρὰ τοῦ Θεοῦ δρισθὲν τελεστὸν θεῖον συνοικέσιον κατὰ τοὺς κανόνας τῆς *Ἐκκλησίας* μας. Λίνει της δὲ καὶ παραδίδει πρὸς τὴν αὐτὴν τὴν *Ἄγγεροῦν* διὰ προῖκα καὶ μερίδιον τὰ κάτωθεν γεγραμμένα.

Ἐν {μ}πρώτοις τῶν Σαβαναδιῶν τὰ δύο σκαλάκια πλησίον *Ἄγγεροῦς* τῆς *Καλῆς* καὶ *Σίδωρος Βάρβαρας* ἔτερον τοῦ *Κομμάτου*, καθὼς ἐστιν δύο σκάλες πλησίον

10 *Κωσταντῆς τοῦ Πρώτη, ἔτερον τοῦ Κακοῦ Ποταμοῦ*, καθὼς ἐστιν πλησίον *Δημήτριος Ψακάκιν* δύο τεζερέδες καὶ ἕναν τηγάνιν—σαχάνια 4 καὶ δύο τελλέρια στάντια μία καστανιὰ χαλκωματένια ἕναν σινίν· ἕναν κρεββατοστρῶσιν μὲ τὰ δικαιώματά του σεντούκια δύο καρυδένια· δύο καρέγιες καὶ ἕναν τραπέζιν καὶ ἕναν ἄρμάριν καὶ στρέπια τοῦ κρεββατιοῦ· μαξελλάρες δύο βελουδένες καὶ ἕναν πεύκιν· σεντόνια σκλέτα—4—καὶ ἕναν περόνιν ἀσημίτικον κονίσματα δύο· μίαν ἐρουδιὰν φούσταν καὶ μίαν κίτρην καὶ ἔτερην τζοχίτικην καὶ μίαν περπατογάραν ἐρουδιάν πεσέττες—4—τοῦ στεμάτου καὶ τέσσερα ἀσταρίτικα· κάροτες ζευγάρια δχτώ· ποδιές ζευγάρια—5—κεντημένες—4—ἀκόμα πέντε ἀκέντητες καὶ ἕναν ζιπούνιν τζοχίτικο καὶ ἔτερον ζιπούνιν κατάγιν ἄσπρον καὶ ἕναν δίμιτον πράσινον πικάγια πέντε παπαζίτικα καὶ τέσσερα δίμιτα· δύο μπουστομάνικα δολαρίτικα καὶ δύο πλειὸν δεύτερα· καὶ πέντε σιμαχόπαννα παπαζίτικα. Ταῦτα πάντα τῆς τὰ παραδίνει ἀπὸ τὴν σήμερον τῆς θυγατέρας αὐτοῦ *Ἄγγεροῦς* τελείαν προῖκαν, νὰ τὰ ποιῇ ἀπὸ τὴν σήμερον ὡς θέλει καὶ βούλεται· καὶ μίαν χαλκόσταμναν. Λίνει καὶ ὁ πεθερὸς καὶ ὁ γαμπρὸς τῆς νύφης ἐμπασίδιον καὶ τέλειον χάρισμαν τὸ εἶχεν ἐν τῇ θέσει *Καρδαμάδαν* μέρος τοῦ *Χαρκείου* δρυγικὲς—4—πλησίον

25 *τῆς ὅδοῦ* καὶ παπ(ᾶ) *Λαμπρινὸς Μασόνριδιν* ἔτερον χωράφιν ἐν τῇ θέσει *Λαγγάδια* οὐργικὲς τέσσερεις μέρος βόρειον πλησίον *πλησίον* ὁ πεθερὸς καὶ *Στρατῆς Δοντάδιν*. Λιὰ τὰ χωράφια ὅπου ἐγράψαμεν ἄνωθεν διὰ ἐμπασίδια τῆς νύφης ἐμεταμελήθησαν περὶ αὐτὰ καὶ ἔστερξαν πώς νὰ εἴναι τοῦ γαμπροῦ τελεία προῖκα, καὶ διὰ τὸ ἐμπασίδιον τῆς νύφης τῆς δίνει ὁ γαμπρὸς τέλειον χάρισμαν ἀσελ(άνια) ἑκατόν, ἥγονν ἑκατόν, νὰ τὰ ἔχῃ ἀπὸ τὴν σήμερον εἰς τὸ ζάπτιν τῆς καὶ ἀπὸ τὰ χωράφια τοῦ πεθεροῦ νὰ μὴν ἀμετέχῃ πολὺν ὀλίγον, μόνον νὰ εἴναι τοῦ γαμπροῦ εἰς τὴν ἐξουσίαν του, νὰ τὰ ποιῇ ὡς θέλει καὶ βούλεται. *Ἐτζει διολογεῖ δ πατήρ τοῦ γαμπροῦ.* Ἀκόμα δίνει ὁ

Γεώργης Ἐγενικούδιν καὶ ἡ συβία του τῆς Ἀγγεροῦς τοῦ Γεργιῶντα τὰ χωραφά-
να πλησίον τοῦ πατρὸς Κούντουρου· ἔτεδον τῶν Μερσινῶν πλησίον τοῦ Σιδώρου
Σούτη· καὶ τοῦ Μελιᾶ πλησίον Ἀντιρούκολῆς. Ἀκόμα δίνει ὁ γαμπρὸς τῆς νύφης 35
Ἀγγεροῦς ἐμπασίδιον καὶ τέλειον χάρισμαν δύο δρυνίες χωράφιν ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ
τοῦ ἥδωσεν ὁ κύρις του προικίου μέρος τοῦ Χαρκείου ἐν τῇ θέσει Λαγγαδίων πλη-
σίον ὁ γαμπρὸς ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ Στρατῆς Δοντάδιν.³⁶ Εἰτε εἶπαν καὶ ἐσυμφώ-
νησαν καὶ ὅμοσαν εἰς τοῦ Θεοῦ τὰς Γραφὰς τοῦ φυλάξαι τὰ πάντα. Ἐν ἔτει—
1760 —. Ἀπριλίου—13—. Μάρτυρες.

40

- + παπα διμιτρις μαλοκάβονδας
- + γεοργις βγενικουδιν
- + νικολις παπ(ᾶ) διμιτρι
- + παπ(ᾶ) διμιτρις δεκοκτουδιν και νοταριος.

2. ὀνόματι ἀντὶ ἔνομο τῇ.

63

Διανομὴ κληρονομίας τῆς 1 Ἀπριλίου 1766.—Ἐκ κώδικος τῶν ἑτῶν 1761—
1780 τοῦ χωρίου τῆς Χίου Βολισσοῦ, φ. φλδ'. [Γενικὰ Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους, Ἀθῆναι
(Χειρόγραφα ὑπ' ἀριθ. 48)].

Ολόκληρον τὸ ἔγγραφον εἶναι γεγραμμένον διὰ μιᾶς χειρός.

+ Λιὰ τοῦ παρόντος γράμματος γνω²στὸς ἐμοῦ τοῦ νοταρίου καὶ τῶν κάτω-
|³θεν μαρτύρων <>. Ἐστωντας καὶ νὰ ἐπ⁴έθανε ἡ ποτὲ Καλὴ πρεσβυτέ⁵ρα τοῦ
παπ(ᾶ) Ἰω(άννου) Καζίκα θυγάτηρ⁶ τοῦ ποτὲ Σωτήρος Γώτου καὶ νὰ⁷ ἀφησε
κληρονόμους τὸ παιδὶ αὐτῆς⁸ ὀνόματι Μαρία καὶ τὴν μητέρα⁹ αὐτῆς καὶ τὲς ἀδελ-
φὲς αὐτῆς¹⁰, ἦγου τὴν πα(πα)διὰ καὶ τὴν Ἀρρα καὶ τὴν¹¹ Εἰρήνην καὶ τὸν πρε-
σβύτερον αὐτῆς¹² τὸν πα(πᾶ) Ἰω(άννη), τὴν σήμερον ἡθέλησα<ν>¹³ καὶ ἐμοίρα-
σαν τὸ μερίδιο τῆς ἀπε¹⁴θαμένης κατὰ τὸν φετουφᾶν τοῦ¹⁵ ἀφέντη Μουφτῆ. Ἐν
πρώτοις ἐπῆ¹⁶ρεν ἡ μητέρα της διὰ τὸ γάλαν¹⁷ της καὶ διὰ κληρονομίαν, ὅπου εἶχον
|¹⁸ νὰ λάβωσιν αἱ ἀδελφαὶ αὐτῆς, ἐν πρώ¹⁹τοις τὸ ἀ<ν>μπέλι ὅπου εἶχον εἰς τὴν
|²⁰ θέσιν τοῦ Μανάγρου ὅλον, καθώς ἐστι²¹ σύνδεντρον πλησίο<ν> τοῦ πα(πᾶ)
Ἰω(άννου) Κουγιού²²λη βόρεια τοῦ Τζουρουγιάννη· ἔτι ἐπῆ²³ραν καὶ τὰ σπίτια
τ(ῆς) Χωρῆς κα²⁴θώς ἐστιν ἀκόμη ἐπῆραν καὶ²⁵ τὰ δσπίτια εἰς τὸ χωριό, ἦγου
τὸ²⁶ μεσιακὸν καὶ νὰ ἔχῃ τὸ διάβα²⁷ τον ἀπὸ τὸ κατώγειο πλησίο τῆς²⁸ Δεμεστι-
νῆς τοῦ Μαντρᾶ· ἀκόμη ἐπῆ²⁹ραν καὶ τὸ γύρισμα εἰς τὲς Ρο³⁰βιὲς καὶ τὰ Πλάγια
ὅπου ἔχουν³¹ εἰς τὸ Κουπάκο, τὰ δποῖα χωρ³²άφια, σπίτια καὶ χρεῖες τὲς³³ ἔλαβον
ἡ ἀνωθεν μήτηρ καὶ ἔξῆς³⁴ θυγατέρες αὐτῆς διὰ τὸ γάλαν της³⁵ καὶ διὰ τὴν κλη-
ρονομία, ὅπου εἶχον νὰ³⁶ λάβωσιν. Προσέτι δμολογῷ ἡ ἀνωθεν³⁷ μήτηρ πὼς ἔλα-
βεν καὶ ἐκ τοῦ δσπιτίου καὶ ἀ³⁸πὸ τὸ μερίδιο τοῦ παιδιοῦ τράπτο ἔνα,³⁹ διὰ νὰ μὴν